

ת"פ 2533/06/14 - מדינת ישראל נגד שי בוחבוט

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 2533-06-14

06 אוקטובר 2015

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד תומר אסף

-

הנאשם:

שי בוחבוט
ע"י ב"כ: עו"ד צביה שר

החלטה

בפניי בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו בעבירות כתב האישום בהן הודה ביום 19.05.15.

1. לטענת הנאשם, קיים יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעתו לבין הנזק שעתידי להיגרם לו, אילו יורשע.
2. בפיו של הנאשם טענות הנוגעות לנסיבות התרחשות העבירה. כמו כן, טוען הוא כי לא הפיק תועלת או רווח אישי מביצוע העבירה שכן הוא עובד שכיר. עוד הוסיף כי העבירה נעברה בשנת 2010 וכי המועמדת לעבודה הגישה תביעה אזרחית לבית הדין לעבודה. כמו כן טען כי נטל אחריות מיידית על מעשיו ולהוכחת טענתו כי מדובר באירוע חריג טען כי קיבלן לעבודה עובד הומו ועובדת שבמועד קבלתה לעבודה היה ידוע שהיא עתידה לצאת לשירות מילואים פעיל.
3. הנאשם הוסיף כי הוא אדם נורמטיבי, עברו נקי ולו ולבת זוגו 3 ילדות קטנות.
4. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי דרך המלך היא הרשעתו של מי שנמצא אשם וכי בהתאם לפסיקה, בית המשפט יימנע מהרשעה אדם בנסיבות חריגות ויוצאות דופן בלבד, בהם עולה בבירור כי הנזק שבהרשעה רב מהתועלת.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את בקשת הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה, כי דינה להידחות, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.

5. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי זה לא מכבר (ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח' ניתן ביום 08.11.14) (להלן - "הלכת חדוות הורים").

6. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ, מיום 5.2.14).

7. נביא להלן את עיקרי הדברים כלשונם:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).

על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה"

(הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין)

8. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי

"השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתיד להיגרם לו כתוצאה מכך..."
(הלכת חדוות הורים, סעיף 28 לפסק הדין)

ומן הכלל אל הפרט

9. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששבתי ושקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי הונחה בפניי תשתית

ראייתית, ולו לכאורית, שיהיה בה כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם, אשר כאמור לעיל, הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

10. מקובלת עלי עמדת המדינה, אשר עולה בקנה אחד עם פסיקת בית הדין הארצי לעבודה, לפיה מדובר בעבירה שהמחוקק ראה בה כעבירה חמורה ואשר לגביה ביקש להעביר מסר מרתיע ולפיכך, בהיעדר נסיבות מיוחדות, יש להותיר את ההרשעה על כנה.

11. כמו כן, אני מקבל את טיעוני ב"כ המאשימה, כי כל יתר הטענות שהעלה הנאשם, כוחם יפה לשלב הטענות לעונש, וככל שיועלו, אכן יישקלו במלוא כובד הראש ותשומת הלב ע"י בית הדין.

סיכום של דבר

12. הבקשה נדחת.

13. המזכירות תקבע את התיק לדיון בפניי לצורך הרשעת הנאשם על פי הודאתו ולצורך שמיעת הטענות לעונש.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ו, (06 אוקטובר 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.